

Sygnatura akt I Ca 567/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu - Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Joanna Składowska

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2019 roku w Sieradzu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. P. i M. P.

przeciwko Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółce z o.o. w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 25 października 2019 roku, sygn. akt I C 443/19upr

1. oddala apelację;

2. zasądza solidarnie od powodów T. P. i M. P. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Spółki z o.o. w P. kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 567/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 25 października 2019r., wydanym pod sygn. akt I C 443/19, Sąd Rejonowy w Łasku oddalił powództwo T. P. i M. P. przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowemu (...) Sp. z o.o. w P. o zapłatę w całości (pkt 1), zasądzając solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kwotę 917 złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2).

Rozstrzygnięcie zapadło przy następujących ustaleniach i wnioskach:

W marcu 2017 r. powodowie T. P. i M. P. zamówili u pozwanego Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Sp. z o.o. w P. panele podłogowe z montażem. I. A. i T. J. ułożyli panele podłogowe w trzech pokojach i dwóch garderobach w domu powodów w miejscowości K. gmina P.. T. P. nie była zadowolona ze sposobu ułożenia paneli. Zgłosiła się do pozwanego i ustalili, że panele zostaną przełożone. W dniu 8 marca 2017 r. I. A. i J. K. zdemontowali panele i ułożyli je ponownie w sposób uzgodniony z powodami. Panele nie miały uszkodzeń, a powodowie nie mieli zastrzeżeń do wykonanej pracy i w dniu 11 marca 2017 r. zapłacili całość należności, która wynosiła 5 873 złotych.

W dniu 19 maja 2018 r. powodowie zgłosili pozwanemu wadę paneli w postaci odprysnięcia elementu paneli na łączeniu i zażądali nieodpłatnej naprawy. Do domu powodów został wysłany pracownik pozwanego R. C., który sporządził protokół oględzin reklamacji datowany na 25 maja 2018 r., w którym stwierdził niezasadność reklamacji, ponieważ uszkodzenie paneli powstało na skutek ich niewłaściwego użytkowania.

W piśmie z 5 czerwca 2018 r. pozwany odmówił uznania reklamacji.

Uszkodzenie paneli, które jest podstawą żądania powodów polega na wgnieceniu dwóch paneli na ich łączeniu, połączone z odpadnięciem wierzchniej warstwy paneli i zmiażdżeniem głębszych warstw paneli. Kształt i rodzaj uszkodzenia wskazuje na to, że na połączone już panele upadł z dużą siłą jakiś ciężki, twardy przedmiot. Uszkodzenia obu paneli pasują do siebie, co wskazuje na to, że uszkodzenie powstało już po połączeniu paneli. W centrum, dokładnie na łączeniu paneli wgniecenie jest najgłębsze, widać także liniowe załamanie powierzchni jednego panela, co świadczy o tym, że przedmiot, który uderzył w panele nie upadł płasko na podłoże, ale kantem, uszkadzając najgłębiej panele na ich łączeniu i płycej dalej od łączenia.

W ocenie Sądu Rejonowego, przedmiotowe uszkodzenie paneli powstało po odebraniu pracy przez powodów. Przemawiają za tym następujące okoliczności:

- uszkodzenie powstało po połączeniu paneli,
- powodowie i wykonawcy nie zwrócili uwagi na uszkodzenie w trakcie montażu i bezpośrednio po nim,
- zgłoszenie istnienia wady nastąpiło po ponad 14 miesiącach od przyjęcia pracy przez powodów.

Powodowie powinni udowodnić, że przedmiotowe uszkodzenie paneli istniało w chwili przyjęcia zamontowanych paneli przez powodów albo wynikało z przyczyny tkwiącej w panelach w chwili przyjęcia zamontowanych paneli przez powodów, tzn. panele w tym momencie były już uszkodzone, ale uszkodzenie nie było widoczne. Powodowie po zamontowaniu paneli, zanim dokonali zapłaty mieli co najmniej 2 dni (9 i 10 marca 2017 r.) na dokładne obejrzenie paneli, przy czym miejsce uszkodzenia nie było w żaden sposób ukryte.

Z powyższych względów pozwany nie ponosi odpowiedzialności z tytułu rękojmi za przedmiotowe uszkodzenie paneli na podstawie art. 556 i następujących k.c., a zatem powództwo podlegało oddaleniu w całości jako niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Powodowie wnieśli apelację od wyroku Sądu Rejonowego, zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego:

a) poprzez niezastosowanie art. 561⁵ k.c., polegające na pominięciu faktu nieustosunkowania się przez pozwanego do żądania powodów będących konsumentami w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia wady, a co za tym idzie pominięciu faktu uznania przez pozwanych reklamacji powodów za uzasadnioną;

b) poprzez błędną wykładnię art. 556 k.c., 556¹ § 1 i 3 k.c., polegającą na uznaniu, że wada rzeczy nie powstała z winy pozwanego i nie ma związku z umową sprzedaży i montażu paneli podłogowych, podczas gdy wada wynikała z wadliwego produktu i wadliwego montażu dokonanego przez pozwanego;

2. naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na treść wyroku tj.:

a) art. 6 k.c., poprzez uznanie, że to na powodach ciąży obowiązek udowodnienia faktu istnienia wady rzeczy oraz niezgodności towaru z umową, podczas gdy w sytuacji uznania reklamacji za uzasadnioną w świetle art. 561⁵ k.c. powodowie nie mieli obowiązku udowadniać tych okoliczności;

b) art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie dowodów, poprzez pominięcie oceny zeznań powodów oraz świadka R. C. w zakresie w jakim wynika z nich, że powodowie nie otrzymali żadnej odpowiedzi od pozwanego w zakresie nieuznania reklamacji, aż do otrzymania pisma datowanego na dzień 5 czerwca 2018 r., tj. po 14 dniach od zgłoszenia wady i żądania reklamacyjnego, odmowie nadania waloru wiarygodności zeznaniom powodów w zakresie w jakim wskazali, że świadek R. C. podczas oględzin dokonanych w

dniu 25 maja 2018 r. uznał ustnie zasadność reklamacji i poinformował o tym powodów, niezasadnym nadaniu waloru wiarygodności dokumentowi w postaci protokołu oględzin datowanego na 25 maja 2018 r., podczas gdy powodowie kwestionowali fakt sporządzenia takiego protokołu oraz wskazywali na jego nieistnienie jeszcze w dniu 28 maja 2018 r., tj. w dniu wizyty powodki w sklepie pozwanego, pominięcie faktu, iż powodowie nigdy nie dostali, ani nie zapoznali się z protokołem oględzin z dnia 25 maja 2018 r. oraz nie ma dowodu na twierdzenie przeciwne.

Skarżący wnieśli o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. budownictwa celem ustalenia: zakresu, rozmiaru i charakteru wad podłogi położonej u powodów przez pozwanego, a także ich przyczyn, w szczególności ustalenia czy wady te wynikały z wadliwego produktu, montażu, czy są następstwem eksploatacji (w tym wypadku, czy eksploatacja była prawidłowa i czy wady są normalnym następstwem takiej eksploatacji), wyceny kosztów naprawy lub wymiany podłogi na wolną od wad oraz przesłuchanie powodów na okoliczność stanu ich wiedzy, co do prowadzenia postępowania oraz uzyskanych informacji od Rzecznika Praw Konsumenta co do sposobu prowadzenia postępowania oraz znaczenia art. 561⁵ k.c. w ich sprawie.

W oparciu o powyższe, powodowie domagali się zmiany zaskarżonego wyroku i zasądzenia żądanej kwoty w całości od pozwanego na rzecz powodów oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania przed Sądem drugiej instancji.

Pozwany wnosił o oddalenie apelacji na koszt skarżących.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, przyjmując je za własne oraz ocenę prawną zasadności zgłoszonego powództwa.

Skuteczne podniesienie zarzutu naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać tylko na przedstawieniu własnej, korzystnej dla skarżącego wersji zdarzeń. Konieczne jest bowiem wykazanie, przy posłużeniu się argumentami jurydycznymi, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, gdyż tylko takie uchybienie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest też wystarczające przekonanie strony o innej, niż przyjął Sąd, doniosłości poszczególnych dowodów. Tylko zatem w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (patrz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05, LEX nr 172176, z dnia 18 czerwca 2004 r., II CK 369/03, LEX nr 174131, z dnia 27 września 2002 r., sygn. akt: II CKN 817/00, LEX nr 56906).

Skarżący oparli apelację na twierdzeniu, że nie otrzymali żadnej odpowiedzi od pozwanego w zakresie nieuznania reklamacji, aż do otrzymania pisma datowanego na 5 czerwca 2018 r. Uzasadnienie orzeczenia Sądu pierwszej instancji nie zawiera w tym zakresie konkretnych ustaleń. Natomiast Sąd odwołuje się do protokołu z 25 maja 2018 r.

Warto podkreślić, że ustosunkowanie się do reklamacji, o jakim mowa w art. 561⁵ k.c., nie wymaga żadnej szczególnej formy.

W ocenie Sądu Okręgowego, analiza przeprowadzonych dowodów nie pozwala na przyjęcie, że wiarygodne jest twierdzenie powodów, iż po stronie pozwanego lub upoważnionego przez niego pracownika nie było żadnego ustosunkowania się do zgłoszonej reklamacji, a w szczególności, że ów pracownik uznał reklamację po dokonaniu oględzin uszkodzonych paneli. Z zeznań świadka R. C. wynika, że po oględzinach uznał, że panel był uszkodzony „jakby coś upadło”. Następnie w sporządzonym i podpisanym przez siebie protokole datowanym na 25 maja 2018 r. świadek wyraźnie wskazywał, iż poinformował klientów, że reklamacja jest bezzasadna. Jest oczywiste, że po ponad roku od zdarzenia zeznający mógł nie pamiętać szczegółów, natomiast zestawienie dat oględzin, protokołu i treści odpowiedzi

na reklamację z 5 czerwca 2018 r. pozwala na postawienie jednoznacznej tezy, że zdaniem wykonawcy stwierdzone uszkodzenie paneli nie było wynikiem wady towaru lub montażu i brak jest podstaw do uwzględnienia reklamacji i takie stanowisko zostało powodowi przekazane.

Biorąc pod uwagę, że w przepisie art. 561⁵ k.c. chodzi o wyjątek od zasady, iż kto milczy, niczego nie oświadcza, należy przyjmować, że przesłanki zastosowania przepisu i określone w nim konsekwencje powinny być interpretowane ściśle. Trzeba też dostrzec, że surowe ryzyko nieprawidłowej subsumpcji obciąża w istocie tylko sprzedawcę; błąd na niekorzyść kupującego (niezastosowanie przepisu) jest dlań mało dotkliwy w skutkach (w żaden sposób nie zamyka mu drogi do realizacji uprawnień). Z tego względu przy ocenie spełnienia przesłanek zastosowania przepisu trzeba się kierować istotną dowodowo dyrektywą interpretacyjną, zgodnie z którą wątpliwości powinny być rozstrzygane na korzyść sprzedawcy.

Szczególny mechanizm przewidziany art. 561⁵ k.c., w znajdzie zastosowanie tylko wtedy, gdy stosowne żądanie (oświadczenie) kupującego zostanie zgłoszone kupującemu w sposób jednoznaczny i stanowczy. W każdym przypadku konieczna treść powinna obejmować wskazanie konkretnej wady, która jest przyczyną sformułowania żądania, oraz samo żądanie (oświadczenie). W przypadku oświadczenia o obniżeniu ceny musi ono określać ściśle kwotę, o którą cena ma być obniżona.

Z art. 560 - 561 k.c. wynika, że w razie zaistnienia wady rzeczy kupujący ma co do zasady do wyboru cztery podstawowe uprawnienia: do odstąpienia od umowy albo do obniżenia ceny oraz do żądania wymiany rzeczy wolnej od wad albo usunięcia wady.

Zgodnie z art. 560 k.c., jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę.

Warto zauważyć, że w zgłoszonej reklamacji powodowie domagali się jedynie usunięcia wady. Po otrzymaniu informacji o nieuwzględnieniu reklamacji nie złożyli zaś oświadczenia o odstąpieniu od umowy lub obniżeniu ceny, a w pozwie zgłosili roszczenie o przyznanie kosztów zakupu i wymiany paneli w całym pomieszczeniu. Zgodnie z art. 560 § 3 k.c., obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady. Żądanie powodów nijak się ma do tak określonego zakresu obniżenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego, skarżący nie zakwestionowali również skutecznie ustalenia Sądu Rejonowego, że wgniecenie dwóch paneli na ich łączeniu, połączone z odpadnięciem wierzchniej warstwy paneli i zmiażdżeniem głębszych warstw, które jest podstawą żądania powodów jest w oczywisty sposób efektem uszkodzenia mechanicznego.

W świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, w pełni uprawniona jest również konstatacja Sądu, że uszkodzenie to nie mogło istnieć w dacie montażu i zapłaty za towar oraz usługę. Zgłoszone zaś w apelacji dowody podlegały pominięciu na podstawie art. 381 k.p.c.

Zgodnie z 556¹ k.c., wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;

2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;

3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia.

Nie może zatem budzić żadnych wątpliwości, że zgłoszone uszkodzenie nie mieści się w definicji wady fizycznej rzeczy, o jakiej mowa w cytowanym przepisie.

Podsumowując, Sąd pierwszej instancji prawidłowo przyjął, że roszczenie strony powodowej nie znajduje podstaw w przepisach regulujących odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi.

Z tych wszystkich względów, apelacja - na podstawie art. 385 k.p.c. - podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., zasądzając od skarżących na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego wg stawki określonej zgodnie z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018 poz. 265), tj. w wysokości 450 złotych.